

Munkavállalók kiküldetése: a nemzeti bíróságnak ügyelnie kell arra, hogy az adminisztratív kötelezettségek megsértéséért kiszabott szankciók arányosak legyenek

A nemzeti bíróság alkalmazhat olyan szankciórendszert, amely ellentétes a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvvel, feltéve, hogy biztosítja a szankciók arányosságát

A CONVOI s. r. o. Szlovákiában székhellyel rendelkező, és NE által képviselt társaság munkavállalókat küldött ki egy Fürstenfeldben (Ausztria) székhellyel rendelkező vállalkozáshoz. Egy 2018 júniusában elfogadott határozattal egy néhány hónappal korábban végzett ellenőrzés során tett megállapítások alapján a Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Hartberg-Fürstenfeld járási közigazgatási hatóság, Ausztria) 54 000 euró összegű bírságot szabott ki NE-vel szemben azon okból, hogy nem teljesített több, az osztrák munkajog által előírt, elsősorban a bérelszámolási és a társadalombiztosítási iratok megőrzésére és rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettséget. NE e határozattal szemben keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Landesverwaltungsgericht Steiermarkhoz (stájerországi regionális közigazgatási bíróság, Ausztria).

2018 októberében e bíróság, arra keresve a választ, hogy a szóban forgó osztrák szabályozásban előírtakhoz hasonló szabályozás összeegyeztethető-e az uniós joggal, és különösen az arányosságnak a többek között a 2014/67¹ irányelv 20. cikkében rögzített elvével, előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordult a Bírósághoz. 2019. december 19-i Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld² végzésében a Bíróság megállapította, hogy aránytalan a munkavállalók kiküldetésére vonatkozó iratok megőrzésére irányuló, lényegében adminisztratív jellegű kötelezettségek megsértéséért kiszabható szankciók osztrák szabályozása több előírásának kombinációja.

Miután megállapította, hogy e végzést követően a nemzeti jogalkotó nem módosította a szóban forgó szabályozást, és figyelembe véve a Bíróság által a 2018. október 4-i Link Logistik N&N ítéletben³ elfogadott megoldást, a kérdést előterjesztő bíróság úgy határozott, hogy arra irányuló kérdést intéz a Bírósághoz, hogy e szabályozás mellőzhető-e, és adott esetben milyen mértékben.

¹ A munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/67/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014 L 159., 11. o.).

² 2019. december 19-i Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld végzés, [C-645/18](#). Közelebbről, e végzésben a Bíróság megállapította, hogy a 2014/67 irányelv 20. cikkével, amely megköveteli, hogy az abban előírt szankciók arányosak legyenek, ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely a munkavállalók bejelentésére és a bérelszámolási dokumentumok megőrzésére vonatkozó munkajogi kötelezettségek megsértése esetén olyan bírságokat ír elő, amelyek nem lehetnek alacsonyabbak egy előre meghatározott összegnél, amelyeket felső határok nélkül, az egyes érintett munkavállalók esetében halmozottan szabnak ki, és amelyeket az e bírságokat kiszabó határozattal szembeni jogorvoslati kérelem elutasítása esetén az összegük 20%-ának megfelelő, eljárási költségekhez való hozzájárulással kell növelni.

³ 2018. október 4-i Link Logistik N&N ítélet, [C-384/17](#).

A Bíróság ugyanis a 2018. október 4-i Link Logistik N&N ítéletben megállapította, hogy egy, a 2014/67 irányelv 20. cikkéhez hasonló uniós jogi rendelkezésnek ⁴ nincs közvetlen hatálya.

A nagytanácsban eljáró Bíróság ítéletében egyfelől arról a kérdéstről határoz, hogy közvetlen hatálya van-e a szankciók arányossága követelményének. Másfelől pontosítja az olyan jogvitában eljáró nemzeti bíróságra háruló kötelezettségek terjedelmét, amelynek keretében aránytalan szankciókat kiszabó nemzeti szabályokat kell alkalmaznia.

A Bíróság értékelése

A Bíróság elsősorban azt mondja ki, hogy a 2014/67 irányelv 20. cikke, amennyiben megköveteli, hogy az abban előírt szankciók arányosak legyenek, közvetlen hatállyal bír, és így arra a magánszemélyek hivatkozhatnak a nemzeti bíróságok előtt egy olyan tagállammal szemben, amely azt helytelenül ültette át. Először is, annak meghatározása tekintetében, hogy a szankciók arányosságának az említett rendelkezésben előírt követelménye feltétlen jellegű-e, a Bíróság megállapítja, hogy e rendelkezés szövege abszolút módon fogalmazza meg azt. Ezenfelül, az aránytalan szankciók elfogadásának tilalma, amely e követelmény következménye, nem teszi szükségessé az uniós intézmények eljárását, és e rendelkezés egyáltalán nem ad lehetőséget a tagállamok számára, hogy feltételhez kössék vagy korlátozzák e tilalom terjedelmét. E tekintetben az a körülmény, hogy ezen irányelv 20. cikkét át kell ültetni, nem kérdőjelezheti meg a szankciók arányossága tekintetében az e cikkben előírt követelmény feltétel nélküli jellegét. Ezt követően, annak meghatározása érdekében, hogy a 2014/67 irányelv 20. cikke kellően pontos e, a Bíróság megállapítja, hogy az az ezen irányelv értelmében elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciórendszer meghatározása tekintetében a tagállamok számára e rendelkezés által biztosított mérlegelési mozgástérnek az általánosan és egyértelműen megfogalmazott, az aránytalan szankciók előírására vonatkozó tilalom képezi a korlátait.

Másodsorban a Bíróság azt mondja ki, hogy az elsőbbség elve arra kötelezi a nemzeti hatóságokat, hogy kizárólag az ahhoz szükséges mértékben mellőzzék valamely olyan nemzeti szabályozás alkalmazását, amelynek egy része ellentétes a szankciók arányosságának a 2014/67 irányelv 20. cikkében előírt követelményével, hogy lehetővé váljon arányos szankciók kiszabása. A Bíróság, emlékeztetve arra, hogy bár az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti szabályozás alkalmas a követett jogszerű célkitűzések megvalósítására, megállapítja, hogy az különböző jellemzőinek kombinációja miatt meghaladja az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket ⁵. Mindazonáltal az ilyen jellemzők önmagukban véve nem sértik szükségképpen ezt a követelményt. Következésképpen, a szankciók arányosságának a 2014/67 irányelv 20. cikkében előírt követelménye teljes érvényesülése biztosítása érdekében az alapügyben szereplőhöz hasonló szankció elleni keresetet elbíráló nemzeti bíróság feladata, hogy oly módon mellőzze a nemzeti szabályozás azon részét, amelyből a szankciók aránytalan jellege következik, hogy az arányos szankciók kiszabásához vezessen, amelyek ugyanakkor továbbra is hatékonyak és visszatartó erejűek maradnak. Az a körülmény, hogy a kiszabott szankció kevésbé lesz súlyos, mint az alkalmazandó nemzeti szabályozás által előírt szankció, nem tekinthető úgy, hogy sérti a jogbiztonság elvét, a bűncselekmények és büntetések törvényességének elvét, valamint a büntetőjogi jogszabály visszaható hatálya tilalmának elvét, mivel a szankciót továbbra is az említett szabályozás értelmében fogadják el. Ezenfelül, mivel az arányosságnak a 2014/67 irányelv 20. cikkében előírt követelménye a szankciók olyan korlátozását vonja maga után, amelyet mindazon nemzeti hatóságnak tiszteletben kell tartania, amely hatáskörében eljárva e követelményt alkalmazza, és amely lehetővé teszi e hatóságok számára, hogy az alkalmazandó nemzeti szabályozás alapján különböző szankciókat szabjanak ki a jogsértés súlyosságától függően, nem tekinthető úgy, hogy egy ilyen követelmény sértene az egyenlő bánásmód elvét.

⁴ A 2018. október 4-i Link Logistik N&N ítéletben, [C-384/17](#), a Bíróság a 2011. szeptember 27-i 2011/76/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2011 L 269., 1. o.) módosított, a nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló, 1999. június 17-i 1999/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1999, L 187., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet 4. kötet 342. o.; helyesbítés HL 2008 L 51. 27. o.) 9a. cikkéről határozott. E rendelkezés előírja az 1999/62 irányelv értelmében elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén kiszabott szankciók arányosságának követelményét is.

⁵ 2019. december 19-i Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld végzés, [C-645/18](#).

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499